

VERROEST!

Een berg kapotte wasmachines, magnetrons, koelkasten en verroeste ovens staarde mij aan toen ik in de zomervakantie heuvelafwaarts ging in het mooie Italiaanse landschap. Onkruid groeide eromheen en zelfs een eikenboom stond dapper tussen de afgedankte apparatuur, achtergelaten om, tja, vergeten te worden.

Op zo'n moment dringt het besef nogmaals door dat circulair ondernemen vanaf het ontwerp van de apparaten, met alle mogelijkheden tot reparatie of refurbishen ons als samenleving meer oplevert dan simpel inzamelen en afdanken. In een discussiebijeenkomst van de Raad voor de Leefomgeving over de wegwerpmatenschap merken deelnemers terecht op dat circulaire economie 'economie' is, waarin we als bedrijven en ondernemers al mee aan de slag zijn en daadwerkelijk investeren in de toekomst.

Met circulair ondernemen nemen we als bedrijven verantwoording voor duurzaam hergebruik van huishoudelijke apparaten en consumentenelektronica, de zogenaamde 'devices' die het dagelijkse leven makkelijk kunnen maken. In de overzichtelijke keten van deze producten speelt iedere partij zijn rol, te beginnen met het ontwerp, dat op zijn minst makkelijk te bedienen en te repareren moet zijn. Maar ook de verpakkingen om het apparaat moeten circulair of tenminste herbruikbaar zijn. Vanuit mijn eigen winkelervaring in de elektro-detailhandel herinner ik me goed hoeveel onbruikbaar verpakkingsmateriaal in onze opslag achterbleef voor transport en hoeveel verpakkingen we nog weer

van klanten meenamen, zoals de bergen piepschuim. Een grote last en kostenpost voor ons als onderneming en daarnaast belasting voor het milieu.

Circulair ondernemen is nu aan het werk. Wachten op uniforme richtlijnen vanuit Europa of duidelijke regels vanuit de overheid, zoals je weleens hoort, is puur uitstellen. Waarom moet je als ondernemer wachten op duidelijkheid van overheden, terwijl jij als ETD-ondernemer de kansen in de markt ziet, het directe contact met kritische klanten hebt en ook nog die pappenheimers van de industrie kent.

We hebben in Nederland al duidelijke normen, zoals de 65%-norm voor de inzameling en verwerking van e-waste/afgedankte elektrische en elektronische apparatuur (AEEA) onder de producentenverantwoordelijkheid. Laten we die eens vasthouden als circulaire doelstelling, waarbij de fabrikanten als ontwerper en 'maker' van producten hun voorname rol spelen. Ondanks belofte van de industrie is deze wettelijke doelstelling voor een van de snelst groeiende afvalstromen sinds 2019 nog niet gehaald, zo heeft de Inspectie voor Leefomgeving en Transport (ILT) dit voorjaar al geconstateerd. Tegelijkertijd zijn er positieve geluiden, zoals het voorstel van de Europese Commissie voor het 'recht op reparatie', waarmee meer ruimte komt om makkelijker te kiezen voor reparatie en refurbishment van (huishoudelijke) apparaten. Het doel is duidelijk. Consumenten, onze klanten dus, zullen makkelijker en kosten-effectiever apparaten

MARTIN HOF IS BRANCHEMANAGER
CONSUMENTENELEKTRONICA EN
INSTALLATIERETAİL BIJ TECHNIEK
NEDERLAND

willen laten repareren dan – zoals zo vaak gebeurt – meteen laten vervangen. Het voorstel wil een open markt maken voor reparateurs of voor reparatie via de ETD-ondernemers, waar consumenten makkelijk toegang hebben tot reparateurs en bedrijven makkelijk toegang hebben tot reparatie-informatie. Repareerbaarheid van apparaten is een voorwaarde en die duidelijke norm 'vanuit Europa' (het zogeheten 'ecodesign') ligt er al. Circulair werken is dus niet moeilijk en het is zeker niet wachten op een volgend kabinet of een maatregel van de overheid; het is nu actief ondernemen. ■